

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 27: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og ligningsloven. (Indgangsværdier for afskrivningsberettigede aktiver samt kreditlempelse ved sambeskatning).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 9/10 2003. Første behandling 11/11 2003. Betænkning 5/12 2003. Anden behandling 9/12 2003. Tillægsbetænkning 11/12 2003. Ændringsforslag nr. 1 og 2 uden for tillægsbetænkningen af 15/12 2003 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 14.00

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 af skatteministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Siden førstebehandlingen af lovforslag nr. L 27 om ændring af selskabsskatteloven m.m., har der været stillet 83 spørgsmål. De 11 første spørgsmål afviste skatteministeren at svare på, idet spørgsmålene ville blive besvaret i den redegørelse, som statsministeren i onsdagsspørgetiden den 26. november oplyste at han ville udarbejde.

I spørgetiden onsdag den 26. november fandt jeg, at en uvildig undersøgelse var helt afgørende nødvendig for at få opklaret, hvorfor skatteministeren ikke ville medtage et afsnit fra den tidligere SR-regerings lovforslag, der kunne bidrage til at lukke det hul, som har været så meget omtalt, og som har givet en koncern et milli-

ardfradrag, ligesom mindst to andre selskaber ifølge skatteministerens svar åbenbart har benyttet det samme skattehul.

Som bekendt afviste statsministeren, at der skulle udarbejdes en uvildig redegørelse, og han mente i øvrigt aldrig, at jeg kunne være tilfreds med de svar, som skatteministeren gav. Det viste sig at være rigtigt ikke bare at lade sig spise af med de svar, der var givet af statsministeren, og dagen efter blev statsministerens uvilje mod at udarbejde en uvildig undersøgelse virkelig overhalet af virkeligheden.

Statsministeren måtte oplyse, at han havde givet Folketinget og mig urigtige oplysninger på mit spørgsmål onsdag den 19. november samt også på andre spørgsmål. Situationen var nu så uholdbar for regeringen, at statsministeren besluttede at nedsætte en undersøgelseskommission for at få undersøgt forløbet af lovforslag nr. L 61, som var fremsat under SR-regeringen i oktober 2001, men også L 99, som var fremsat af VK-regeringen umiddelbart efter regeringens tiltræden i foråret 2002. Og også det lovforslag, L 27, som vi tredjebehandler i dag.

Netop i lovforslag nr. L 99 var det afsnit, som skulle lukke skattehullet, taget ud. På grund af det forløb forsvandt også tilsagnet om at besvare de 11 første spørgsmål via en redegørelse, og derfor gør vi det sjældne i dag, at vi tredjehandler et lovforslag, hvor spørgsmål ikke er besvaret.

I Socialdemokratiet har vi fundet det vigtigere at færdigbehandle det lovforslag, der kan lukke et skattehul, end at vente på de sidste svar. Det er naturligvis afgørende, at disse 11 spørgsmål også undersøges i undersøgelseskommissionen.

Disse spørgsmål blev stillet for at få afklaret grunden til, at det element, som kunne have bidraget til at lukke det famøse skattehul, og som havde været med i SR-regeringens lovforslag nr. L 61, ikke blev medtaget, da VK-regeringen fremsatte sit eget forslag, L 99, i starten af 2002.

Da skatteministeren blev spurgt under førstebehandlingen, hvorfor VK-regeringen med støtte af Dansk Folkeparti ikke havde ønsket at lukke skattehullet, blev der ikke skabt klarhed. Men klarhed kan søges i det svar, som skatteministeren gav Skatteudvalget under behandlingen af lovforslag nr. L 99. I svaret siger skatteministeren, og det jo er helt vigtigt, at lovforslag nr. L 99 af 7. februar 2002 er udtryk for den prioritering, som regeringen har måttet foretage på skatteområdet. Og så kommer det videre, at det, at et ele-